EL PERIODICO CAT(ED. CAT)
BARCELONA
14/03/15
Prensa: Diaria
Tirada: 46.825 Ejemplares
Difusión: 37.283 Ejemplares
Cód: 91085218
Página: 64
Sección: CONTRAPORTADA Valor: 15.099,00 € Área (cm2): 494,1 Ocupación: 40,85 % Documento: 1/1 Autor: PER Gemma Tramullas Núm. Lectores: 565000

Gent corrent

«Mentre jo investigo, el meu marit cuida els tres nens»

ALBERT BERTRAN

Marta Casanellas

Mare matemàtica. Apunta les claus que allunyen les dones de les ciències pures.

PER **Gemma Tramullas**

Al *passeig de la fama* de la Facultat de Matemàtiques i Estadística de la Universitat Politècnica de Catalunya pengen els retrats en blanc i negre de 12 matemàtics, i només un és d'una dona: Emmy Noether (1882-1935). Marta Casanellas sosté Emmy a petició del fotògraf però sense entusiasme. Aquesta doctora en matemàtiques, professora, investigadora principal i presidenta de la comissió Dones i Matemàtiques de la Reial Societat Matemàtica Espanyola prefereix referents més actuals que animin les noies a apuntar-se a uns estudis en què gairebé no hi ha atur. Una taula rodona va analitzar dimecres passat per què la presència femenina en aquesta facultat ha passat del 47% el curs 2006 al 21% del curs passat.

–¿De petita qui l'ajudava amb les *mates*?
–La meva àvia. Sovint pujava a casa seva i li demanava ajuda per resoldre problemes. És un exemple de valentia. Va ser de les poques dones que van estudiar matemàtiques als anys 30 i durant un temps anava a classe clandestinament. Es va casar i va tenir cinc fills i al quedar-se viuda va fer de professora.

–En una classe d'ESO el professor va plantejar l'equació 5 $(2x^3-x+2) - 3 (x^3-2x^2) - 2x (x-2)$. ¿Sap què va passar? Les noies es van rebel·lar: «¿I per a què serveix?», es queixaven.
–Ho entenc. Jo gairebé deixo la meva carrera acadèmica perquè em semblava que la meva investigació en matemàtiques pures era inútil i no aportava res, ni a mi ni a la societat.

–Però no la va deixar. ¿Per què?
–Vaig descobrir una gent que estudiava geometria algebraica aplicada a la biologia. Ara ajudo els biòlegs a trobar informació sobre les relacions entre espècies, i sóc feliç. Sembla que les dones tenim una faceta més social i, si els problemes que es plantegen no responen a aquesta atracció per les coses comunitàries, les noies (i alguns nois) perden l'interès per les *mates* encara que siguin perfectament capaces de resoldre-les.

–La motivació és clau.
–L'informe PISA mostra que en 10 anys els resultats de les noies en matemàtiques han empitjorat i apunta dues causes: l'autoconfiança –l'estigma que les dones no som bones en matemàtiques– i la motivació. Segons diversos estudis i per la meva pròpia experiència, si poses un problema sobre la gasolina que gasta un cotxe o sobre trens elles no es veuen tan capaces de resoldre'l com si es tracta de calcular quants antibiòtics necessita una població.

–La maternitat és un altre handicap. Vostè està en el *top* acadèmic i és mare.
–Tinc tres fills de 3, 5 i 9 anys.

–¡¿Tres i tan petits?! Segur que la seva parella està implicada en la criança.
–Sí, el meu marit és enginyer de telecomunicacions i quan vaig a un congrés internacional és ell qui es fa càrrec dels nens. Ara deixarà la seva feina per venir a Nova Zelanda tres mesos i mentre jo investigo ell cuidarà els nens.

–¡Bravo per ell! No és el més habitual.
–Sol passar al revés. Les grans figures de la ciència tenen dones que els segueixen.

–Tot i així la conciliació no és fàcil.
–No. El meu fill gran sempre es posava malalt quan me n'anava a un congrés, i això que només vaig als més importants. La *superwoman* no existeix i al final assumeixes que ni ets una mare perfecta ni una investigadora perfecta. Si me'n vaig a un congrés no passa res perquè els nens es quedin sense mare uns dies, i si no puc demostrar un teorema aquesta setmana ja ho faré la que ve.

–¿S'imagina que el telediari obrís amb notícies de matemàtiques?
–Estem acostumats que les matemàtiques no tinguin rellevància als mitjans de comunicació. Aquesta entrevista, per exemple, no és perquè jo hagi resolt un teorema sinó per la meva presència a la comissió Dones i Matemàtiques. ≡

gentecorriente@elperiodico.com